

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัยนักศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบมหาวิทยาลัย ว่าด้วยวินัยนักศึกษา และเพื่อส่งเสริมและ
ธำรงไว้เป็นเกียรติ ชื่อเสียง และมารยาทอันดีงามตลอดจนความประพฤติตนร่วมกันของนักศึกษา อาศัย
อำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครปฐม ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ มหาวิทยาลัยจึงออก
ข้อบังคับดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ว่าด้วยวินัยและ
การดำเนินการทางวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๗ เป็นต้นไป
บรรดา ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดที่กล่าวไว้ในข้อบังคับนี้แล้วหรือที่ขัดหรือแย้ง
กับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“คณะ” หมายถึง คณะในมหาวิทยาลัยที่มีนักศึกษาอยู่ในสังกัด

“หอพักนักศึกษา” หมายถึง หอพักนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยหรือภายนอก
มหาวิทยาลัยที่มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษาพักชั่วคราว

“นักศึกษา” หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

“คณาจารย์ประจำ” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนและพนักงานมหาวิทยาลัยที่ดำรง
ตำแหน่งทางวิชาการในมหาวิทยาลัย ได้แก่ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือ
อาจารย์ โดยทำหน้าที่สอนและวิจัยหรือทำหน้าที่วิจัยโดยเฉพาะซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะประจำ

“เจ้าหน้าที่ประจำคณะ” หมายถึง ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ หรือ
พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยซึ่งสังกัดคณะนั้น ๆ

“คณะกรรมการวินัยนักศึกษา” หมายถึง คณะกรรมการวินัยศึกษามหาวิทยาลัย
คณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำคณะ หรือคณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำหอพัก

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายถึง คณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยนักศึกษา

“เจ้าหน้าที่” หมายถึง คณะกรรมการวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัย คณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำคณะ คณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำหอพัก คณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยนักศึกษา หรือคณะอนุกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการ หรือกรรมการหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจในการพิจารณาเกี่ยวกับความผิดทางวินัยนักศึกษา

“ผู้ร้องเรียน” หมายถึง ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษนักศึกษาว่ามีการกระทำผิดวินัยนักศึกษา

“นักศึกษาผู้ถูกร้องเรียน” หมายถึง นักศึกษาซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษว่าประพฤติผิดวินัยนักศึกษา

“คู่กรณี” หมายถึง ผู้ร้องเรียนหรือนักศึกษาผู้ถูกร้องเรียน ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งคณะกรรมการวินัยนักศึกษา และผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งคณะกรรมการวินัยนักศึกษา ทั้งนี้ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศ หรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

วินัยและโทษวินัย

ส่วนที่ ๑ วินัย

ข้อ ๖ นักศึกษาต้องรักษาวินัยที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัยโดยเคร่งครัด

ข้อ ๘ นักศึกษาต้องรักษาความสามัคคีระหว่างกัน ไม่กระทำการใด ๆ อันจะนำความเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัย และต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยและเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นสถาบันชั้นสูง

ข้อ ๙ นักศึกษาจะต้องดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม ไม่แสดงตนหรือกระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการวางตนเป็นอกิสทิชชนและทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนหรือเสียหาย

ข้อ ๑๐ นักศึกษาต้องเชื่อฟังและแสดงความเคารพต่อคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยและต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำตักเตือนของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ

ข้อ ๑๑ นักศึกษาต้องแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ

ข้อ ๑๒ นักศึกษาต้องพกบัตรประจำตัวนักศึกษาตลอดเวลาที่อยู่บริเวณมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ นักศึกษาต้องประพฤติตนเป็นสุภาพชนพลเมืองดี ไม่กระทำการหรือมีพฤติกรรม
ดังต่อไปนี้

(๑) ประพฤติผิดศีลธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ และประพฤติตนไม่เหมาะสมในทาง
ชู้สาว

(๒) ประพฤติตนหมกมุ่นในอบายมุข การพนัน หรือการเที่ยวเตร่สถานบริการกลางคืน
เป็นอาจิม

(๓) มีหนี้สินส่วนตัว

(๔) ดื่มสุราหรือของมึนเมา สูบบุหรี่ หรือเสพสารเสพติดทุกชนิดภายในมหาวิทยาลัย

(๕) ก่อความขัดแย้ง สนับสนุน หรือเป็นผู้ยุยงส่งเสริมให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยใน
บริเวณมหาวิทยาลัย เช่น การทะเลาะวิวาทระหว่างนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัย การส่งเสียงดังหรือ
ตะโกนส่งเสียงดังยามวิกาล หรือจงใจขี้ยานพาหนะในลักษณะที่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยภายใน
มหาวิทยาลัยในลักษณะที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ

(๖) กระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ประโยชน์และความเป็น
ปกติสุขของส่วนรวมในมหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย

(๗) กระทำความผิดตามกฎหมายที่มีโทษทางอาญาและถูกดำเนินคดีอาญา เว้นแต่โทษ
สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือลหุโทษ

(๘) กระทำการที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือกระทบต่อความสงบเรียบร้อยภายใน
มหาวิทยาลัยหรือก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย ดังนี้

ก. การครอบครองอาวุธ พกพาอาวุธร้ายแรงโดยสภาพ เช่น ดาบ ปืน อาวุธที่ใช้ใน
ราชการสงครามหรือวัตถุระเบิด เป็นต้น

ข. การบุกรุกเข้าไปในพื้นที่ซึ่งไม่ได้เปิดใช้เป็นพื้นที่สาธารณะของมหาวิทยาลัยหรือ
เข้าไปในที่พักอาศัยหรือเข้าไปในที่รโหฐานอันเป็นการรบกวนความเป็นอยู่โดยปกติสุขของผู้อื่น

ค. กระทำความผิดอาญาเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ง. การปลอมแปลงเอกสาร หรือการใช้เอกสารปลอมเพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น

จ. จำหน่ายหรือครอบครองสารเสพติดทุกชนิดเพื่อเสพ เพื่อจำหน่าย หรือเพื่อแจก

(๙) ประพฤติตนในลักษณะที่เป็นปฏิปักษ์ต่อเกียรติศักดิ์ของความเป็นนักศึกษาหรือเป็น
ปรปักษ์ต่อการศึกษา

ก. หุจริตหรือกระทำการใดซึ่งเป็นการหุจริตในการศึกษาหรือการสอบที่มหาวิทยาลัย
กำหนดให้มีการจัดสอบ

ข. จงใจกระทำการ คัดลอก เลียนแบบงานที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย
ทรัพย์สินทางปัญญามาเป็นรายงาน วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระของตนโดยมิชอบ

ข้อ ๑๔ การกระทำความผิดทางวินัยในข้อ ๑๓(๗)(๘)หรือ(๙) ให้ถือเป็นความผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง

การกระทำความผิดทางวินัยในข้อ ๗ ถึง ๑๒ และข้อ ๑๓(๑)ถึง(๖) และก่อให้เกิดผลเสียหายต่อมหาวิทยาลัยหรือความสงบเรียบร้อยของสังคมอย่างร้ายแรง ให้ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๒

โทษทางวินัย

ข้อ ๑๕ การลงโทษให้ลงโทษตามความเหมาะสมกับความผิด โดยคำนึงถึงสภาพของนักศึกษา ประกอบด้วย หากมีเหตุอันสมควรจะลดโทษหรืองดโทษก็ได้

สำหรับการพิจารณาโทษวินัยของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา ซึ่งออกตามความในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก

ข้อ ๑๖ โทษทางวินัย มีดังต่อไปนี้

- (๑) ทำทัณฑ์บน
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) ภาคทัณฑ์และคุมความประพฤติ
- (๔) พักการศึกษา หรือระงับการเสนอชื่อเป็นผู้สำเร็จการศึกษา
- (๕) ลบชื่อออกจากความเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏโดยชัดแจ้งว่านักศึกษาผู้ใดมีพฤติกรรมหรืออาการทำ ความผิดทางวินัยซึ่งเป็นความผิดเล็กน้อยหรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมให้ประธานกรรมการวินัยนักศึกษา ประจำคณะหรือประธานกรรมการวินัยนักศึกษาประจำหอพัก มีอำนาจเรียกนักศึกษาผู้นั้นมาว่ากล่าว ตักเตือนให้ยุติหรือระงับการกระทำหรือพฤติกรรมที่กระทำนั้น และจัดให้มีบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

ในกรณีที่มีการดโทษให้ว่ากล่าวตักเตือนและมอบให้ทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ด้วย

ข้อ ๑๘ ในกรณีการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

(๑) นักศึกษาสังกัดคณะใด ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำคณะนั้น เป็นผู้ที่มีอำนาจ สั่งลงโทษนักศึกษาในสังกัดคณะนั้น ๆ ตามโทษวินัยข้อ ๑๖ (๑)(๒)(๓) และรายงานผลการลงโทษนักศึกษา ต่อคณะกรรมการวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัยทราบด้วย

(๒) นักศึกษาประจำหอพักใด ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำหอพักนั้น เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งลงโทษนักศึกษาในหอพักนั้น ๆ ตามโทษวินัยข้อ ๑๖ (๑)(๒)(๓) และรายงานผลการลงโทษ นักศึกษาต่อคณะกรรมการวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัยทราบด้วย

ข้อ ๑๙ การลงโทษภาคทัณฑ์และคุมความประพฤติเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ลงโทษได้ตั้งแต่ หนึ่งภาคการศึกษาถึงสองภาคการศึกษา

ข้อ ๒๐ การลงโทษพักการศึกษา ให้ลงโทษพักการศึกษาได้ตั้งแต่หนึ่งภาคการศึกษาถึงสี่ภาคการศึกษา พร้อมทั้งแจ้งผู้ปกครองเป็นหนังสือและนักศึกษาต้องชำระค่ารักษาสภาพการเป็นนักศึกษาด้วย

ในกรณีที่ไม่สามารถลงโทษพักการศึกษาได้ ให้ระงับการเสนอชื่อให้สำเร็จการศึกษาได้ตั้งแต่หนึ่งภาคการศึกษาถึงสี่ภาคการศึกษาได้ พร้อมทั้งแจ้งผู้ปกครองเป็นหนังสือและนักศึกษาต้องชำระค่ารักษาสภาพการเป็นนักศึกษาด้วย

ข้อ ๒๑ ในกรณีการทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัยเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษนักศึกษา ตามโทษวินัยข้อ ๑๖ (๔) (๕)

หมวด ๒ คณะกรรมการวินัยนักศึกษา

ข้อ ๒๒ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการวินัยนักศึกษาเพื่อดำเนินการและกำกับดูแลวินัยนักศึกษา ดังต่อไปนี้

- (๑) คณะกรรมการวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัย
- (๒) คณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำคณะ
- (๓) คณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำหอพัก

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) รองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดี เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ผู้ช่วยอธิการบดีหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดี เป็นรองประธานกรรมการ
- (๓) คณบดีทุกคณะ เป็นกรรมการ
- (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๕) ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษาหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในกองพัฒนานักศึกษาซึ่งอธิการบดีมอบหมาย จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการและเลขานุการ
- (๖) นิติกรหรืออาจารย์สาขาวิชานิติศาสตร์ จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ประธานกรรมการตาม (๑) จะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการอีกจำนวนหนึ่งคนด้วยก็ได้

ข้อ ๒๔ ให้กรรมการตามข้อ ๒๓(๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีและอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้

นอกจากพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว อาจพ้นตำแหน่งในกรณีต่อไปนี้

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการในประเภทนั้น
- (๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) คณะกรรมการวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัยมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้ดำเนินการสรรหาแทนตำแหน่งที่ว่างและอยู่ในวาระเท่าที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระเหลือเวลาน้อยกว่าเก้าสิบวันของผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งจะไม่แต่งตั้งแทนก็ได้ ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ มีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งเหลือวาระการดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน

การพ้นตำแหน่งตามวรรคสอง (๕) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลงานวินัยนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๒) เสนอปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเกี่ยวกับงานวินัยนักศึกษาต่ออธิการบดี

(๓) เสนอหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัยศึกษา รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์เสนอต่ออธิการบดี

(๔) เสนอแนวทางและมาตรการเกี่ยวกับการพัฒนาความเป็นระเบียบวินัยของนักศึกษา

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยนักศึกษาที่เป็นความผิดวินัยร้ายแรงหรือความผิดวินัยที่กระทำโดยนักศึกษาหลายคน ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวต้องมีนายกองค์การนักศึกษาหรือผู้แทนร่วมเป็นกรรมการด้วย

(๖) พิจารณาผลการสอบสวนความผิดทางวินัยนักศึกษาและออกคำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษาพร้อมแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษาภายในสามสิบวันนับตั้งแต่รับแจ้งคำสั่งลงโทษวินัย

(๗) แต่งตั้งคณะทำงาน อนุกรรมการ คณะบุคคล หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อช่วยปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัยตามความเหมาะสมและจำเป็น

(๘) ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย

(๙) มีอำนาจหน้าที่อื่นที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๖ คณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำคณะ ประกอบด้วย

(๑) รองคณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้แทนคณาจารย์ประจำจากสาขาวิชาภายในคณะ โดยคัดเลือกกันเอง จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

(๓) เจ้าหน้าที่ประจำคณะ โดยคุณบดีเสนอแต่งตั้ง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการและเลขานุการ

ประธานกรรมการตาม (๑) จะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการจำนวนหนึ่งคนด้วยก็ได้

ข้อ ๒๗ ให้กรรมการตามข้อ ๒๖(๒) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้

นอกจากพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว อาจพ้นตำแหน่งในกรณีต่อไปนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการในประเภทนั้น

(๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) คณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำคณะ มีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้ดำเนินการสรรหาแทนตำแหน่งที่ว่างและอยู่ในวาระเท่าที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระเหลือเวลาน้อยกว่าเก้าสิบวันของผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งจะไม่แต่งตั้งแทนก็ได้ ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำคณะประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ มีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งเหลือวาระการดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน

การพ้นตำแหน่งตามวรรคสอง (๕) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำคณะ

ข้อ ๒๘ คณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำคณะ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลงานวินัยนักศึกษาของคณะ

(๒) เสนอแนวทางและมาตรการเกี่ยวกับการพัฒนาความมีระเบียบวินัยของนักศึกษาภายในคณะต่อคณะกรรมการวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัย

(๓) ควบคุมความประพฤตินักศึกษาภายในคณะ

(๔) แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยนักศึกษาของคณะที่เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวต้องมีนายกสโมสรนักศึกษาประจำคณะหรือผู้แทนร่วมเป็นกรรมการด้วย

(๕) พิจารณาผลการสอบสวนความผิดทางวินัยนักศึกษาและออกคำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษาของคณะที่เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงพร้อมแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษาภายในสามสิบวันนับตั้งแต่รับแจ้งคำสั่งลงโทษวินัย

(๖) ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่คณะกรรมการวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัยหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย

(๗) มีอำนาจหน้าที่อื่นที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๙ คณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำหอพัก ประกอบด้วย

(๑) ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดี เป็นประธานกรรมการ

(๒) คณาจารย์ประจำผู้ดูแลรับผิดชอบประจำหอพักนักศึกษา โดยคัดเลือกกันเอง จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

(๓) เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยที่รับผิดชอบงานด้านหอพักนักศึกษา จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการและเลขานุการ

ประธานกรรมการตาม (๑) จะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการจำนวนหนึ่งคนด้วยก็ได้

ข้อ ๓๐ ให้กรรมการตามข้อ ๒๙(๒) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้

นอกจากพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว อาจพ้นตำแหน่งในกรณีต่อไปนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการในประเภทนั้น

(๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) คณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำหอพักมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้ดำเนินการสรรหาแทนตำแหน่งที่ว่างและอยู่ในวาระเท่าที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระที่เหลือเวลาน้อยกว่าเก้าสิบวันของผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งจะไม่แต่งตั้งแทนก็ได้ ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำหอพักประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ มีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งเหลือวาระการดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน

การพ้นตำแหน่งตามวรรคสอง (๕) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำหอพัก

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการวินัยนักศึกษาประจำหอพัก มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลงานวินัยนักศึกษาของหอพัก

(๒) เสนอแนวทางและมาตรการเกี่ยวกับการพัฒนาความมีระเบียบวินัยของนักศึกษาภายในหอพักต่อคณะกรรมการวินัยศึกษามหาวิทยาลัย

(๓) ควบคุมความประพฤตินักศึกษาภายในหอพัก

(๔) แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยนักศึกษาประจำหอพักที่เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวต้องมีหัวหน้านักศึกษาประจำหอพักหรือผู้แทนร่วมเป็นกรรมการด้วย

(๕) พิจารณาผลการสอบสวนความผิดทางวินัยนักศึกษาและออกคำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษาประจำหอพักที่เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงพร้อมแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษาภายในสามสิบวันนับตั้งแต่รับแจ้งคำสั่งลงโทษวินัย

(๖) ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่คณะกรรมการวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัยหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย

(๗) มีอำนาจหน้าที่อื่นที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๓๒ ให้กองพัฒนานักศึกษาเป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการวินัยนักศึกษาทำหน้าที่กำกับดูแลเกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัยนักศึกษา และเก็บรวบรวมสำนวนหรือข้อมูลเกี่ยวกับการลงโทษวินัยนักศึกษาเพื่อให้การดำเนินการตามข้อบังคับเป็นไปด้วยความถูกต้องเรียบร้อย

ข้อ ๓๓ เมื่อความปรากฏหรือมีผู้ร้องเรียนว่านักศึกษากระทำผิดวินัยโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดวินัย ให้กองพัฒนานักศึกษาเป็นหน่วยงานรับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเพื่อดำเนินการทางวินัยนักศึกษาตามข้อบังคับนี้

หมวด ๓

การพิจารณาเกี่ยวกับความผิดทางวินัยนักศึกษา

ส่วนที่ ๑

สิทธิและหน้าที่ของนักศึกษาผู้ถูกร้องเรียน

ข้อ ๓๔ สิทธิในการได้รับแจ้งสิทธิและหน้าที่ของตนจากเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับความผิดทางวินัยนักศึกษาตามความจำเป็นแก่กรณี

ข้อ ๓๕ สิทธิที่จะได้รับการแนะนำเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องจากเจ้าหน้าที่ ในกรณีคำให้การหรือคำชี้แจงมีข้อบกพร่อง หรือมีข้อความที่อ่านไม่เข้าใจ หรือผิดหลงอันเห็นได้ชัดว่าเกิดจากความไม่รู้หรือความเลินเล่อของนักศึกษาผู้ถูกร้องเรียน

ข้อ ๓๖ สิทธิที่จะได้รับโอกาสรับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนในกรณีคำสั่งของคณะกรรมการวินัยนักศึกษาอาจจะกระทบถึงสิทธิของนักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนจากเจ้าหน้าที่

ความในวรรคหนึ่ง มิให้นำมาใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

(๑) เมื่อมีความจำเป็นเร่งด่วนหากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

(๒) เมื่อเป็นข้อเท็จจริงที่นักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนนั้นเองได้ให้ไว้ในคำให้การหรือคำชี้แจง

(๓) เมื่อโดยสภาพเห็นได้ชัดในตัวเองว่า การให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจจะกระทำได้

(๔) เมื่อเป็นมาตรการบังคับทางปกครอง

ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ให้โอกาสตามวรรคหนึ่ง ถ้าจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ

ข้อ ๓๓๗ สิทธิที่จะขอตรวจดูเอกสารที่จำเป็นต้องรู้เพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนได้ แต่ถ้ายังไม่ได้ทำคำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษาของคณะกรรมการวินัยนักศึกษา นักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนไม่มีสิทธิขอตรวจดูเอกสารอันเป็นต้นร่างคำวินิจฉัย

การตรวจดูเอกสาร ค่าใช้จ่ายในการตรวจดูเอกสารหรือจัดการทำสำเนาเอกสารให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการวินัยศึกษากำหนด

ข้อ ๓๓๘ สิทธิในการนำนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาเกี่ยวกับความผิดทางวินัยนักศึกษา ในกรณีที่นักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนต้องมาปรากฏตัวต่อเจ้าหน้าที่

การใดที่นายความหรือที่ปรึกษาได้ทำลงต่อนักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนถือว่าเป็นการกระทำของนักศึกษาผู้ถูกร้องเรียน เว้นแต่นักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนจะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

ข้อ ๓๓๙ สิทธิที่จะทราบเหตุผลในคำสั่งของคณะกรรมการวินัยนักศึกษา และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

ข้อ ๔๐ นักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนมีหน้าที่ต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการพิสูจน์ข้อเท็จจริง และมีหน้าที่แจ้งพยานหลักฐานที่ตนทราบแก่เจ้าหน้าที่

ส่วนที่ ๒

เจ้าหน้าที่

ข้อ ๔๑ เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้ จะทำการพิจารณาเกี่ยวกับความผิดทางวินัยนักศึกษาไม่ได้

(๑) เป็นคู่กรณีเอง

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี

(๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์ ผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี

(๕) เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี

(๖) กรณีอื่นที่คณะกรรมการวินัยนักศึกษากำหนด

ข้อ ๔๒ เมื่อมีกรณีตามข้อ ๔๑ หรือคู่กรณีคัดค้านว่าเจ้าหน้าที่มีลักษณะดังกล่าวให้ประธานกรรมการวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัย ประธานกรรมการวินัยนักศึกษาประจำคณะ ประธานกรรมการวินัยนักศึกษาประจำหอพัก หรือประธานกรรมการสอบสวนความผิดวินัยนักศึกษา เรียกประชุมคณะกรรมการที่ตนเป็นประธานแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านนั้น ในการประชุมดังกล่าวเจ้าหน้าที่ผู้ถูกคัดค้านเมื่อได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากห้องประชุม

ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้ถูกคัดค้านต้องออกจากที่ประชุม ให้ถือว่าคณะกรรมการคณะนั้นประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน

ถ้าที่ประชุมมีมติให้เจ้าหน้าที่ผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

การยื่นคำคัดค้านและการพิจารณาคำคัดค้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๔๓ ในกรณีมีเหตุอื่นใดนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๑ เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาเกี่ยวกับความผิดทางวินัยนักศึกษาไม่เป็นกลาง เจ้าหน้าที่ผู้นั้นจะทำการพิจารณาเกี่ยวกับความผิดทางวินัยนักศึกษาในเรื่องนั้นไม่ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าผู้นั้นเห็นเองว่าตนมีกรณีดังกล่าวให้ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อน และแจ้งให้ประธานทราบ

(๒) ถ้ามีคู่กรณีคัดค้านว่าผู้นั้นมีเหตุดังกล่าว หากผู้นั้นเห็นว่าตนไม่มีเหตุตามที่คัดค้านนั้น ผู้นั้นจะทำการพิจารณาเรื่องต่อไปก็ได้แต่ต้องแจ้งให้ประธานทราบ

(๓) ให้คณะอนุกรรมการหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาเกี่ยวกับความผิดทางวินัยนักศึกษาซึ่งผู้นั้นเป็นอนุกรรมการหรือกรรมการอยู่มีคำสั่งหรือมีมติโดยไม่ชักช้าแล้วแต่กรณี ว่าผู้นั้นมีอำนาจในการพิจารณาเกี่ยวกับความผิดวินัยนักศึกษาในเรื่องนั้นหรือไม่

ให้นำข้อกำหนดในข้อ ๔๒ วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๔ การกระทำใด ๆ ของเจ้าหน้าที่ที่ถูกคัดค้าน ที่ได้กระทำไปก่อนหยุดพิจารณาตามข้อ ๔๓ ย่อมไม่เสียไป เว้นแต่เจ้าหน้าที่ผู้เข้าปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกคัดค้านจะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเสียใหม่ก็ได้

ข้อ ๔๕ ข้อกำหนดตามข้อ ๔๑ ถึงข้อ ๔๔ ไม่ให้นำมาใช้บังคับกับกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หากปล่อยให้ล่าช้าไปจะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิทธิของบุคคลจะเสียหายโดยไม่มีทางแก้ไขได้ หรือไม่มีเจ้าหน้าที่อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนผู้นั้นได้

ข้อ ๔๖ ถ้าปรากฏภายหลังว่าเจ้าหน้าที่ในคณะกรรมการหรือคณะกรรมการแล้วแต่กรณี ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม หรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งเช่นว่านี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่

ส่วนที่ ๓

วิธีพิจารณาเกี่ยวกับความผิดทางวินัยนักศึกษาของเจ้าหน้าที่

ข้อ ๔๗ ในการพิจารณาเกี่ยวกับความผิดทางวินัยนักศึกษาใช้ระบบไต่สวน

ข้อ ๔๘ เอกสารที่ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ให้จัดทำเป็นภาษาไทย

ข้อ ๔๙ เจ้าหน้าที่อาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้นโดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำร้องเรียน คำให้การ คำชี้แจงหรือพยานหลักฐานของคู่กรณี

ข้อ ๕๐ เจ้าหน้าที่ต้องพิจารณาพยานหลักฐานที่ตนเห็นว่าจำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง ในการนี้ให้รวมถึงการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจงหรือความเห็นของคู่กรณี หรือของพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่คู่กรณีกล่าวอ้าง เว้นแต่เจ้าหน้าที่เห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็นฟุ่มเฟือยหรือเพื่อประวิงเวลา

(๒) ขอข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากคู่กรณี พยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ

(๓) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๔) ออกไปตรวจสอบสถานที่

ข้อ ๕๑ เจ้าหน้าที่อาจไม่อนุญาตให้คู่กรณีตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานได้ ถ้าเป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับ

ข้อ ๕๒ ในการพิจารณาเกี่ยวกับความผิดทางวินัยนักศึกษาให้คณะกรรมการหรือคณะกรรมการแต่ละคณะดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยมิชักช้า

ส่วนที่ ๔

อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยนักศึกษา

ข้อ ๕๓ เมื่อประธานกรรมการสอบสวนได้รับแจ้งคำสั่งแต่งตั้งจากคณะกรรมการวินัยนักศึกษาให้ดำเนินการสอบสวนนักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนเพื่อทำการสอบสวนนักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนนั้นว่าได้ประพฤติผิดวินัยนักศึกษาหรือไม่ อย่างไร แล้วเสนอรายงานต่อคณะกรรมการวินัยนักศึกษาเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับความผิดทางวินัยนักศึกษาและออกคำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษา

ข้อ ๕๔ ให้ประธานกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมคณะกรรมการสอบสวนโดยมิชักช้าเพื่อกำหนดประเด็นในการสอบสวนและแสวงหาข้อเท็จจริงตลอดจนพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๕๕ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพียงพอแล้ว ให้สรุปกำหนดประเด็นความผิดทางวินัยของนักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนทั้งหมด ข้อร้องเรียนพร้อมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับประเด็นความผิดวินัย แล้วส่งให้นักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนได้โต้แย้งหรือชี้แจงเพื่อป้องกันสิทธิของตนโดยทำคำให้การหรือคำชี้แจงเป็นเอกสารส่งมายังคณะกรรมการสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และนักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนมีสิทธิในการขอขยายเวลายื่นคำชี้แจงเพื่อโต้แย้งประเด็นความผิดโดยยื่นต่อประธานกรรมการสอบสวนและให้อยู่ในดุลพินิจของประธานกรรมการสอบสวนจะอนุญาตขยายเวลาให้ตามสมควร

ข้อ ๕๖ เมื่อนักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนส่งคำให้การหรือคำชี้แจงภายในเวลาที่กำหนดหรือภายในเวลาที่ประธานกรรมการสอบสวนขยายให้หรือไม่ได้จัดส่งคำให้การหรือคำชี้แจงมาภายในเวลาดังกล่าว เพื่อความเป็นธรรมในการพิจารณาเกี่ยวกับความผิดทางวินัยนักศึกษาให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนต้องมีหนังสือเชิญผู้ร้องเรียนหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำตามเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนดก่อน และหนังสือเชิญนักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนมาแจ้งข้อร้องเรียน และให้โอกาสชี้แจงโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเต็มที่ตามวันเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนดในภายหลัง เพื่อให้นักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนทั้งหมดต่อประเด็นความผิดวินัยและพยานหลักฐานทั้งหลายต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๕๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนสิ้นสุดแล้วให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสรุปสำนวนการสอบสวนและความเห็น โดยต้องมีเหตุผลอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันเป็นสาระสำคัญ
- (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง
- (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

ข้อ ๕๘ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนที่จะเสนอต่อคณะกรรมการวินัยนักศึกษาให้ถือตามความเห็นของกรรมการสอบสวนฝ่ายข้างมาก โดยให้เสนอพร้อมพยานหลักฐานทั้งปวง หากมีความจำเป็นหรือเห็นเป็นการสมควรที่จะไม่ส่งพยานหลักฐานรายการใดให้ระบุรายการที่มีได้ส่งไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแตกต่างจากกรรมการสอบสวนฝ่ายข้างมากและต้องการให้บันทึกความเห็นที่แตกต่างไว้ก็ให้กระทำได้

ข้อ ๕๙ สำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนที่เสนอต่อคณะกรรมการวินัยนักศึกษาอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังนี้

- (๑) วัน เดือน ปี ที่คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสรุปสำนวนสอบสวนและความเห็น
- (๒) เลขรับเรื่องที่ ... / พ.ศ. .... วันที่ .. เดือน ..... พ.ศ. ....
- (๓) ชื่อ ที่อยู่ รหัสนักศึกษา สังกัด ของนักศึกษาผู้ถูกร้องเรียน

(๔) วัน เดือน ปี และสถานที่ ที่เกิด เชื่อหรืออ้างว่าเกิดการกระทำความผิดทางวินัย
นักศึกษา

(๕) ข้อเท็จจริงประกอบด้วยพฤติกรรมโดยย่อของนักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนที่ปรากฏใน
คำร้องเรียนและพฤติการณ์อื่นตลอดจนพยานหลักฐานที่คณะกรรมการสอบสวนได้มาเพิ่มเติม

(๖) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๗) ความเห็นของกรรมการสอบสวนฝ่ายข้างมากพร้อมทั้งข้อพิจารณาและข้อสนับสนุน
ในการใช้ดุลพินิจว่านักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนประพฤติผิดวินัยนักศึกษาตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครปฐม ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัยนักศึกษา ข้อใดหรือไม่

(๗.๑) ถ้าเห็นว่านักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนไม่ประพฤติผิดวินัยนักศึกษาก็ให้เสนอ
ความเห็นให้ยกข้อร้องเรียน

(๗.๒) ถ้าเห็นว่านักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนประพฤติผิดวินัยนักศึกษาก็ให้ระบุว่าประพฤติ
ผิดวินัยหมวดใด ข้อใด พร้อมทั้งเสนอการลงโทษ

ในการพิจารณาเสนอการลงโทษ ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเหตุอันควรปรานีต่อ
นักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนโดยคำนึงถึงปัจจัย ดังต่อไปนี้

ก. ผู้กระทำผิดมีคุณความดีมาก่อน

ข. ผู้กระทำผิดรู้สึกสำนึกถึงความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น

ค. ผู้กระทำความผิดยอมรับผิดหรือให้ความรู้แก่คณะกรรมการสอบสวนอัน
เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา

ง. เหตุอื่น ๆ ที่คณะกรรมการเห็นว่ามึลักษณะทำนองเดียวกัน

(๘) ความเห็นของกรรมการสอบสวนฝ่ายข้างน้อยที่แตกต่างไปจากความเห็นใน (๗) ถ้ามี

ข้อ ๖๐ ในกรณีที่นักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนรับสารภาพว่าได้กระทำความผิดวินัย ให้นักศึกษาผู้นั้นทำ
คำรับสารภาพเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการวินัยนักศึกษาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยนักศึกษาโดยจะไม่
ต้องทำการสอบสวนก็ได้

ส่วนที่ ๕

อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการวินัยนักศึกษา

ข้อ ๖๑ ในการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนให้
คณะกรรมการวินัยนักศึกษาพิจารณาเกี่ยวกับความผิดทางวินัยนักศึกษา วินิจฉัยชี้ขาดที่ละประเด็น
ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะวินิจฉัย ก็ให้คณะกรรมการวินัย
นักศึกษากำหนดประเด็นที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม

(๒) กรณีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอที่จะวินิจฉัย ก็ให้คณะกรรมการวินัย นักศึกษาพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดพร้อมเหตุผล ดังต่อไปนี้

(๒.๑) พฤติกรรมที่ปรากฏไม่ผิดวินัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมว่า ด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัยนักศึกษา ก็ให้ยกข้อร้องเรียน

(๒.๒) พฤติกรรมที่ปรากฏว่าผิดวินัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมว่า ด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัยนักศึกษานั้น หมวดยุติ ข้อใด พร้อมพิจารณาเหตุอันควรปรานีและให้ออกคำสั่งลงโทษทางวินัยนักศึกษา

(๓) กรณีที่คณะกรรมการวินัยนักศึกษามีความเห็นแตกต่างจากคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษาวินิจฉัยชี้ขาดได้ แต่ต้องมีเหตุผลหนักแน่นประกอบและให้แจ้งมติ คณะกรรมการวินัยนักศึกษาพร้อมทั้งเหตุผลที่ต่างไปแก่ประธานกรรมการสอบสวนเพื่อทราบ

(๔) ในกรณีที่นักศึกษาผู้ถูกร้องเรียนรับสารภาพตามข้อ ๖๐ ให้คณะกรรมการวินัย นักศึกษาพิจารณาลงโทษทางวินัยนักศึกษาตามควรแก่กรณีได้เลยหากเห็นว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอให้ วินิจฉัยชี้ขาดความผิด เว้นแต่พยานหลักฐานไม่เพียงพอจะทำการไต่สวนหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้

ในการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการวินัยนักศึกษาให้เป็นไปตามกรรมการฝ่ายข้างมาก ถ้ากรรมการผู้ใดมีความเห็นแตกต่างไปจากกรรมการฝ่ายข้างมากและต้องการบันทึกความเห็นที่แตกต่างไว้ ก็ให้กระทำได้

หมวด ๔

การอุทธรณ์วินัยนักศึกษา

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา

ข้อ ๖๒ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา ประกอบด้วย

(๑) ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดี เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้ช่วยอธิการบดีหรือบุคคลที่อธิการบดีมอบหมาย จำนวนหนึ่งคน เป็นรองประธาน กรรมการ

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี เป็นกรรมการ

(๕) นิติกรหรืออาจารย์สาขาวิชานิติศาสตร์ จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการและเลขานุการ ประธานกรรมการตาม (๑) จะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการจำนวนไม่เกินสองคนด้วยก็ได้

ประธานหรือกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาต้องไม่เป็นคณะกรรมการวินัยนักศึกษา และผู้มีส่วนได้เสียกับนักศึกษาผู้อุทธรณ์หรือเคยร่วมพิจารณาในการดำเนินการทางวินัยเรื่องนั้นมาก่อน ไม่มีสิทธิเข้าร่วมพิจารณาอุทธรณ์ในเรื่องนั้น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการพิจารณาเท่าที่กรรมการที่เหลืออยู่

ข้อ ๖๓ ให้กรรมการตามข้อ ๖๒(๓) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีและอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้

นอกจากพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว อาจพ้นตำแหน่งในกรณีต่อไปนี้

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการในประเภทนั้น
- (๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๕) คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยศึกษามีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ
- (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้ดำเนินการสรรหาแทนตำแหน่งที่ว่างและอยู่ในวาระเท่าที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระเหลือเวลาน้อยกว่าเก้าสิบวันของผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งจะไม่แต่งตั้งแทนก็ได้ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยศึกษาประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่มีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งเหลือวาระการดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน

การพ้นตำแหน่งตามวรรคสอง (๕) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา

ข้อ ๖๔ คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ โดยคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยศึกษาพิจารณา ทบทวนคำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษาของคณะกรรมการวินัยนักศึกษาได้ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมของการกำหนดโทษวินัยนักศึกษา และให้มีมติโดยเสียงข้างมาก ดังต่อไปนี้

ก. กรณีเห็นว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น ให้มีมติเพิกถอนคำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษาเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นไปในทางใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มภาระหรือลดภาระหรือใช้ดุลพินิจแทนในเรื่องความเหมาะสมของการทำคำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษาหรือมีข้อกำหนดเป็นเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

ข. กรณีเห็นว่าอุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น ให้มีมติยกอุทธรณ์

ค. กรณีเห็นว่าการดำเนินการสอบสวนไม่ชอบหรือขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้มีมติให้คณะกรรมการวินัยศึกษาดำเนินการใหม่ให้ถูกต้อง

(๒) ดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา

ส่วนที่ ๒

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษา

ข้อ ๖๕ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษาให้นักศึกษาผู้ถูกลงโทษวินัยดำเนินการเป็นหนังสือด้วยตนเอง

ข้อ ๖๖ ให้นักศึกษาผู้ถูกลงโทษวินัยมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษาต่อผู้ออกคำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษาภายในสามสิบวันนับตั้งแต่รับแจ้งคำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษา โดยคำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งคำสั่งลงโทษวินัยไม่ถูกต้องอย่างไร และประกอบด้วยข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิง

ข้อ ๖๗ ให้ผู้ออกคำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษาพิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งนักศึกษาผู้อุทธรณ์โดยไม่มีชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษาตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ถ้าผู้ออกคำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษาไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงานพร้อมความเห็นดังกล่าว ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวได้ให้คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยศึกษามีหนังสือแจ้งให้นักศึกษาผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้ขยายเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดดังกล่าว

ข้อ ๖๘ เมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา มีมติเป็นประการใดแล้ว ให้เสนอความเห็นพร้อมสำนวนการสอบสวนต่ออธิการบดีเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดและมีคำสั่งเกี่ยวกับอุทธรณ์

การแจ้งผลการอุทธรณ์ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของอธิการบดีต่อนักศึกษาผู้อุทธรณ์ให้แจ้งสิทธิและระยะเวลาในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวัน และแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ มติของคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของอธิการบดีต่อผู้ออกคำสั่งลงโทษวินัยนักศึกษาเพื่อทราบด้วย

หมวด ๕

กรณีอื่น ๆ

ข้อ ๖๙ ในกรณีอื่น ๆ ที่ไม่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๗๐ การกระทำความผิดวินัยที่อยู่ระหว่างการสอบสวนในขณะที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนความผิดทางวินัยนักศึกษาดำเนินการต่อไปได้เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ เว้นแต่การสอบสวนความผิดทางวินัยนักศึกษาได้เสร็จสิ้นแล้วให้การสอบสวนนั้นเป็นอันใช้ได้และให้ลงโทษวินัยตามระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

นักศึกษาที่กระทำความผิดวินัยก่อนที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ทำการสอบสวนตามข้อบังคับนี้ ส่วนการลงโทษวินัยนักศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม